

El Punt Avui, 18/12/25

“La neu porta maldecaps de sis-cents metres cap avall”

“Hem de ser suficientment crítics, entre nosaltres, per veure que els inconvenients de la neu ens porten molt benefici”

“Han afinat molt les previsions meteorològiques, no podem comparar les d’ara amb les de fa 15 o 30 anys”

L'alcalde, fotografiat a l'exterior de la casa de la vila, amb una vista general de bona part del Pirineu gironí de teló de fons J.C.

Cada any s'han de destinar menys recursos a la neu, però tot depèn del temps

JORDI CASAS FIGUERAS - LLÍVIA

Albert Cruïlles analitza en aquesta entrevista com gestionen la temporada de neu des de l'Ajuntament. A més, detalla què suposa ser un municipi envoltat de territori d'administració francesa.

Estan en temporada alta. Quins maldecaps els du la neu?

La neu porta maldecaps de 600 metres cap avall. Ho tenim preparat per tenir les infraestructures en condicions. Es podrien millorar, evidentment, però tenim la gent que tenim treballant i no hi ha tants empleats municipals que puguin utilitzar les pales o el tractor per treure la neu. Crec, tot i així, que ens n'anem sortint bastant bé.

Tenen mitjans suficients?

Sí. Cada any surt una subvenció de la Diputació de Girona, a la qual concorrem. La quantitat de l'ajuda depèn de la despesa, normalment és sobre un 70% del total. Sí que porta un maldecap, la neu, però hem de ser suficientment crítics, entre nosaltres, per veure que aquests inconvenients ens porten molt benefici.

En concret, els porta la temporada alta, la de màxima activitat turística?

Sí, ens porta una temporada de lloguers d'apartaments, hotels oberts, pisos turístics oberts, bars, restaurants, botigues, súpers, menjars per emportar, tot en funcionament. I això és una part important de l'economia de la nostra vila i de la comarca. Per tant, entenc que la neu perjudica més els ajuntaments de municipis per sota dels 600 metres o 800 metres, que no tenen aquest turisme d'esquí, que no pas a nosaltres.

Quin cost té la gestió de la neu al pressupost municipal?

Hi ha canvi climàtic i es nota. Cada any, probablement, s'hi han de destinar menys recursos, però tot depèn de les condicions meteorològiques. Ens podem trobar que hàgim de fer deu sortides, o com l'any passat, que en vam fer tres. Quant al pressupost, una campanya ens pot afectar un 8% del total del pressupost. Però també hem de tenir en compte que sempre rebem subvencions.

Què en pensa de les prediccions meteorològiques?

Les han afinat molt, no podem comparar ara amb fa 15 o 30 anys. Jo crec que els serveis d'emergències actuen molt bé. Cada dia m'envien, personalment, per mòbil o per correu electrònic, la situació, si hi haurà vent, si nevarà, si plourà, els litres, els centímetres de neu... i està funcionant molt bé el servei d'emergències.

Hi ha un abans i un després de l'apagada que va agafar el ministre Piqué a la Cerdanya?

Jo, a l'època del Piqué, no era a la Cerdanya, estava a Andorra, no ho vaig viure. Jo vaig viure la del 1973, vam estar cinc dies sense llum, hi va haver una trencada molt important de pins i de línies elèctriques. Quan passen aquestes coses, es fa una avançada, perquè es posen en evidència les mancances. És clar, les mancances del sistema. Ara, per exemple, estem en contacte amb

Endesa perquè ens millori la línia de Puigcerdà que ens subministra energia. Tenim microtalls i volem evitar que se'n produeixin més, o talls de subministrament importants, perquè aquesta línia és antiga. Però tenim problemes afegits, Endesa no pot venir a Puigcerdà i fer una línia nova i fer-nos-la arribar.

Per què?

S'ha de creuar territori francès i ens hem de posar d'acord, a la reunió bilateral França-Espanya que cada dos anys s'ha de fer per donar compliment al Tractat de Baiona. Si allà s'acorda que ens autoritzen a passar la línia, serà molt més fàcil. Ara estem treballant precisament per la fibra òptica i perquè hi hagi una nova connexió de llum i perquè ens ampliïn la carretera i ens facin unes voreres més grans.

I quan es farà la propera reunió?

S'havia d'haver fet el mes de juliol passat, feia uns anys que no es trobaven, incomplien el tractat. Ara, per pressions, s'havia de fer aquest mes de juliol. Però, com ja sabem, a l'Estat francès estan cada dos per tres canviant de primer ministre, ambaixadors i tot. S'està parlant de gener-febrer.

Hi ha la Generalitat en aquestes reunions?

No, és entre estats. Vam tenir un primer contacte amb la prefectura i aquí, majoritàriament, negocia la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, perquè el Segre és Ebre. Recull el que demanen els negociadors i ho porta a l'ambaixador de torn o al ministeri de torn, perquè, quan hi hagi la reunió bilateral, es parli d'aquestes coses.

Els cerdans perceben la línia administrativa dibuixada pel Tractat dels Pirineus?

Bé, pràcticament no ens ho plantegem. Des que soc alcalde, estic coneixent més gent de l'altre costat. Es pot dir que Llívia es guanyava més bé la vida abans, quan hi havia les fronteres.

Per què?

Perquè el Tractat de Schengen ens va donar lliure recorregut, però en aquell moment a Catalunya les coses eren més barates que a França. Ara, hi ha alguns productes com l'alcohol, el tabac o la benzina que segueixen essent més barats. Un menú del dia és més barat a Llívia que no pas a Sallagosa. Molts bars i restaurants de Llívia que fan menú del dia a partir de les dotze del migdia ja estan treballant, perquè fan el torn dels francesos. Per al treballador francès que ha de menjar a fora, fer uns quants quilòmetres des de pobles de la rodalia li surt a compte, perquè si pel menú del dia aquí paga 15-16 euros, probablement a Sallagosa en pagaria 22-25.

